

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr) * 8/ 26 stycznia 2020 ISSN 2080-0010
III Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

D-9 F K GN9 7 NMH5 B-9
Iz 8, 23b – 9, 3

Czytanie z Księgi proroka Izajasza: W dawniejszych czasach upokorzył Pan krainę Zabulona i krainę Neftalego, za to w przyszłości chwałą okryje drogę do morza, wodzącą przez Jordan, krainę pogańską. Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłyśło. Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują w żniwa, jak się weselą przy podziale łupu. Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drążek na jego ramieniu, pręt jego ciemnicy, jak w dniu porażki Madianitów.

Oto słowo Boże

DG5 @A F9 GDCBGCFM>BM
Ps 27 (26), 1bcde. 4. 13-14

Pan moim światłem i zbawieniem moim

Pan moim światłem i zbawieniem moim, *
kogo miałbym się lękać?
Pan obrońcą mego życia, *
przed kim miałbym czuć trwogę?

O jedno tylko Pana proszę i o to zabiegam, †
żebym mógł zawsze przebywać w Jego domu
po wszystkie dni mego życia,
abym kosztował słodyczy Pana, *
stałe się radował Jego świętynią.

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana *
w krainie żyjących.
Oczekuj Pana, bądź mężny, *
nabierz odwagi i oczekuj Pana.

8 FI ; -9 7 NMH5 B-9
1 Kor 1, 10-13. 17

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Upominam was, bracia, w imię Pana naszego, Jezusa Chrystusa, abyście żyli w zgodzie i by nie było wśród was rozłamów; abyście byli jednego ducha i jednej myśli. Doniesiono mi bowiem o was, bracia moi, przez ludzi Chloe, że zdarzają się między wami spory. Myślę o tym, co każdy z was mówi: «Ja jestem od Pawła, a ja od Apollosa; ja jestem Kefasa, a ja Chrystusa». Czyż Chrystus jest podzielony? Czyż Paweł został za was ukrzyżowany? Czyż w imię Pawła zostaliście ochrzczeni?

Nie posłał mnie Chrystus, abym chrzczył, lecz abym głosił Ewangelię, i to nie w mądrości słowa, by nie zniweczyć Chrystusowego krzyża.

Oto słowo Boże

D-9 K DFN98 9K 5 B; 9 @
Mt 4, 23

Jezus głosił Ewangelię o królestwie i leczył wszelkie choroby wśród ludu.

9K 5 B; 9 @5
Mt 4, 12-23

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Gdy Jezus posłyszal, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu ziem Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: «Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego, na drodze ku morzu, Zajordanie, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cieniejszej krainy śmierci wzeszło światło». Odtąd zaczął Jezus nauczać i mówić: «Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie». Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, Jezus ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi». Oni natychmiast, zostawiwszy sieci, poszli za Nim. A idąc stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu.

Oto Słowo Pańskie

26.02.2020 r.
I Niedziela
Słowa Bożego

K ?`]a UUV .

Chrzest św. początkiem nowego życia - cz. 3 2

Jasełka 2

1.02.2020 r. - Pierwsza sobota miesiąca 2

Morysin - cz. 3 3

28.01.2020 r. godz. 19.00 - Msza św., prelekcja i modlitwa o owoce beatyfikacji Prymasa Tysiąclecia 3

26.01.2020 r - I Niedziela Słowa Bożego 4

W dzwonnicy wystawa obrazów pani Zofii Michalskiej 4

KOMENTARZ

W 2. czytaniu w dzisiejszej Liturgii Słowa czytamy fragment 1. Listu do Koryntian. Św. Paweł, który przebywa w Efezie dowiadyuje się od ludzi pochodzących z domu Chloe, czyli najprawdopodobniej jakiejś rodziny koryntkiej, o podziałach, jakie nastąpiły w tej wspólnotce: „Doniesiono mi, [...] co każdy z was mówi: «Ja jestem od Pawła, a ja od Apollosa; ja jestem Kefasa, a ja Chrystusa»” (1Kor 1,11-12). Chryścijanie podzielili się w zależności od jakiego ewangelizatora otrzymali Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie i przez kogo zostali ochrzczeni. Paweł nawołuje swoich podopiecznych do jedności.

Czy to oznacza, że w Kościele nie ma miejsca na różnorodność? Oczywiście, że jest. Ta różnorodność nie może jednak prowadzić do rozłamu. Jedność w różnorodności jest możliwa wyłącznie, kiedy wierni otwierają serca na Ducha Świętego oraz podporządkowują się autorytetowi Kościoła. Tak jak w obliczu zagrożenia rozłamem uczynili to Koryntianie wobec św. Pawła.

Ks. dr Maciej Raczyński-Rożek

Chrzest św. początkiem nowego życia - cz. 3

Konieczność

Katecheza nowotestamentowa stwierdza kategorycznie o Chrystusie, że „nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni”. Zważywszy zaś, że bycie „ochrzczonymi w Chrystusie” odpowiada „przyobleczeniu się w Chrystusa” (Ga 3, 27), należy rozumieć z całą siłą owe słowa Jezusa, zgodnie z którymi „kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony” (Mk 16, 16). Stąd bierze się wiara Kościoła w konieczność chrztu do zbawienia.

To ostatnie należy rozumieć zgodnie z ostrożnym sformułowaniem Nauczycielskiego Urzędu Kościoła: „chrzest jest konieczny do zbawienia dla tych, którym była głoszona Ewangelia i którzy mieli możliwość proszenia o ten sakrament (por. Mk 16, 16). Kościół nie zna oprócz chrztu innego środka, by zapewnić wejście do szczęścia wiecznego. Stara się więc nie zaniedbywać otrzymanego od Pana nakazu, by „odradzać z wody i z Du-

cha Świętego” wszystkich, którzy mogą być ochrzczeni. Bóg związał zbawienie z sakramentem chrztu, ale sam nie jest związany swoimi sakramentami” (Katechizm, 1257).

W rzeczywistości istnieją szczególne sytuacje, w których główne owoce chrztu można osiągnąć bez pośrednictwa sakramentalnego. Sprawiedliwie jednak, skoro nie ma znaku sakramentalnego, nie istnieje pewność udzielonej łaski. To, co kościelna tradycja nazwała chrztem z krwi i chrztem pragnienia, to nie „otrzymane akty”, ale zespół okoliczności, które zbiegają się w danym podmiocie w określonych okolicznościach, żeby można było mówić o zbawieniu. W ten sposób rozumie się „głębokie przekonanie, że ci, którzy ponoszą śmierć za wiarę, nie otrzymawszy chrztu, zostają ochrzczeni przez swoją śmierć dla Chrystusa i z Chrystusem” (Katechizm, 1258). W analogiczny sposób Kościół stwierdza, że „każdy człowiek, który nie znając Ewangelii Chrystusa i Jego Kościoła, szuka prawdy i pełni wolę Bożą, na tyle, na ile ją zna, może być zbawiony. Można przypu-

ścić, że te osoby zapragnęłyby wyraźnie chrztu, gdyby wiedziały o jego konieczności” (Katechizm, 1260).

Sytuacje chrztu krwi i pragnienia nie obejmują dzieci zmarłych bez chrztu. Jeśli o nie chodzi, „Kościół może tylko polecać je miłosierdziu Bożemu, jak czyni to podczas przeznaczonych dla nich obrzędów pogrzebu”. Jednak to właśnie wiara w miłosierdzie Boga, który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni (por. 1 Tm 2, 4), pozwala nam ufać, że istnieje droga zbawienia dla dzieci, które umierają bez chrztu (por. Katechizm, 1261).
CDN...

Philip Goyret

Bibliografia podstawowa:

- Katechizm Kościoła Katolickiego, 1212-1321
- Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego, 251-270

Źródło:

<https://opusdei.org/pl-pl/article/temat-18-chrzest-i-bierzmowanie>

Jaselka

W niedzielę 19.stycznia 2020 roku w naszej parafii odbyły się Jaselka, w których dzieci chciały pokazać jak to naprawdę było z tym Bożym Narodzeniem.

Jaselka przygotowała s. Ludmiła z rodzicami dziećmi z naszej Parafii. Piękny śpiew na Jaselkach zabrzmiał dzięki naszemu chórowi Sanctae Annae, pod kierownictwem p. Natalii Knyziak.

To były piękne przeżycia, które nas na chwilę przeniosły jeszcze w tę atmosferę świąteczną. Do następnego roku !!!!

SOBOTA
1 lutego 2020 rok godz. 7.00

Msza Święta w intencji wynagradzającej Maryi bluźnierstwa tych, którzy urągają Jej bezpośrednio w Jej świętych wizerunkach.

Po Mszy Świętej przed Najświętszym Sakramentem odmówimy jedną część Różańca i przez 15 minut, będziemy rozważać w ciszy jedną z tajemnic Różańca Świętego.

Zakątki i ulice Wilanowa

Morysin - cz. 3

Neogotycka Baszta

W 1838* r. na osi pałacu wilanowskiego, nad Wilanówką, została wybudowana neogotycka baszta z potężną ażurową bramą projektu Henryka Marconiego, do której ceramiczną dekorację zaprojektował Ferrante Marconi, brat Henryka. Zamykała ona niejako symbolicznie widok na folwark Zawadowski, była dobrze widoczna z pałacu.

Budynek został wymurowany z cegły, pozostał nieotynkowany, ozdobiony kamiennymi wykończeniami. Nad samą bramą zachowały się do naszych czasów kartusze herbowe wykute w piaskowcu z herbami Lubomirskich – Szreniawa i Potockich – Pilawa. Po południowej stronie budynku było mieszkanie dla stróża z rodziną i kilkupoziomowa wieża, na której w czasach, gdy nikt już w niej nie mieszkał, znajdowało się gniazdo ostatnich wilanowskich bocianów.

Ostatnim stróżem mieszkającym w baszcie był pochodzący z Górek koło Garwolina pan Jan „Raban” Matysiak z żoną Anną z Sobierajów i rodziną. Pani Anna zmarła w Morysingu 1 czerwca 1949 r. w wieku 54 lat. Pan Jan ożenił się powtórnie z Julianną z domu Kiliszek.

Pod jego opieką znajdowały się uprawy na polach wokół, których strzegł ze swoimi groźnymi psami. Nikomu nie przepuścił. Jak wspominają mieszkańcy Wilanowa, pewnego razu zajął krowy pewnemu pastuszkowi, za to, że ich nie dopilnował i weszły „w szkodę” na pola pilnowane przez „Rabana”. Dopiero interwencja hrabiny Branickiej wybawiła pastuszkę z opresji. Również w moich młodzieńcych czasach skutecznie odstraszał nas chłopaków przed skosztowaniem soczystych ogórków czy pomidorów rosnących na morysińskich polach za jeziorem wilanowskim.

Pan Jan zmarł nagle w dniu 2 maja 1974 r. w wieku 85 lat. Spoczywa na wilanowskim cmentarzu m.in. z pierwszą żoną Anną i ich córką Janiną Jezierską. Po jego śmierci w baszcie pozostała jego druga żona Julia. Mieszkała tam do zimy z 1978/79, gdy bardzo obfite opady śniegu odcięły ją od świata. Potem dostała mieszkanie gdzieś na mieście. Od tamtego czasu budynek zabrany rodzinie Branickich, nie potrzebny nikomu, niszczeje na oczach wszystkich kolejnych decydentów od kultury i dziedzictwa narodowego.

Drugi domek dla stróża

Kolejni sukcesorzy Dóbr Willanowskich, także przyczynili się do powstania nowych budowli na terenie leśnej części Morysina. W połowie XIX w. August i Aleksandra Potocka zlecili wybudowanie drugiego domu dla stróża i jego rodziny.

Zaprojektował go Franciszek Maria Lanci. Był to budynek murowany, tynkowany w ukosną kratę, z piętrową wieżyczką, z której można było oglądać okolicę. Domek ozdobiono kamienną pergolą. Usytuowany był przy wjeździe do morysińskiego parku-lasu, nad kanałem wypełnionym wodą. Kanał łączył Domek Stróża z pseudogotycką ceglana basztą - bramą stojącą nad Wilanówką na osi pałacu wilanowskiego. Pomiędzy tym kanałem a budynkiem stróżówki znajdowała się brama strzegąca dostępu do parku, zawieszona na masywnych kolumnach, przy których do niedawna jeszcze znajdowały się kute zawiasy.

Domek Stróża, „był to obiekt o wyraźnie historyzującym charakterze, udający renesansową włoską willę, rodzaj zamku z wieżą”, z przeskalowanym, wyrazistym drewnianym belkowaniem, dachem pokrytym dachówką klasztorną i rysunkiem tynku w kształcie rombów kojarzącym się z ogrodowym trejażem. Budynek był jednoizbowy, z podcieniem na zewnątrz. Nad podcieniem była umieszczona drewniana, ażurowa konstrukcja we wzór trejażu. Wieża stojąca obok miała schody drewniane, kręcone, wiodące do punktu widokowego. Okna w wieży były nieprzeszkłone. Stróżówka była posadowiona na płycie fundamentowej z kamienia wyniesionego około 0,5 metra nad poziom terenu. Prawdopodobnie technologia, w jakiej wzniesiono budynek, była eksperymentem sztuki budowlanej. Wypróbowano ją w parkowym budynku o niewielkim rozmiarze. W ceglanych ścianach nie przewidziano wieńców, ich rolę pełniły prawdopodobnie olbrzymie drewniane belki (murlaty) widoczne wzdłuż krawędzi dachu. Ich obciążenie pośrednio przenosiły na mur gęsto ułożone belki poprzeczne, widoczne w przekroju w elewacji. Rustyka miało nadać podkreślenie naroży boniami z cegły” – pisze w swej pracy mgr inż. Arch. Elżbieta Katarzyna Krajewska.

Gajówka

Franciszek Lanci był również projektantem nowej gajówki, która powstała na miejscu starej w tym samym czasie co Dom Stróża z tą różnicą, że była ona budynkiem drewnianym, wykonanym z dębowych bali. Postawiona na wybudowanej z kamieni polnych, wysokiej podmurówce, która w czasie powodzi zapewniała względne bezpieczeństwo ze strony wzbierającej wody.

Gajówka była podpiwniczona, miała dwuspadowy dach kryty gontem. Na piętrze był strych i dwa niewielkie pomieszczenia. Od północnej strony budynku były pomieszczenia gospodarcze, gdzie mieszkańcy trzymali inwentarz, a od południowej zadaszone miejsce, w którym wykonywali różne prace i w czasie świątecznym odpoczywali. Do domu można było wejść z dwóch stron; od wschodniej i zachodniej. Architektonicznie budynek morysińskiej gajówki przypomina domy w Szwajcarii usytuowane na alpejskich halach.

Wzdłuż drogi prowadzącej do gajówki rosną drzewa orzecha włoskiego, będące smutną pozostałością ogrodu, wykarczowanego i w latach osiemdziesiątych XX w. zamienionego na działki pracownicze Muzeum Narodowego. Budynek gajówki był od XIX w. zamieszkiwany przez rodzinę Franciszka Pyzla, miejscowego gajowego, po nim funkcję gajowego objął jego zięć Józef Trzewik, który morysińskim lasem opiekował się do 1954 r.

Ostatnim gajowym, jednocześnie będącym pracownikiem ochrony w pałacu wilanowskim, mieszkającym w Morysinie wraz z żoną Janiną, córką Marią i synem Wojciechem był pan Eugeniusz Trzewik. Do jego obowiązków należało również pilnowanie porządku w Morysinie, regulowanie wysokości wody na śluzie, robienie przecinek na ścieżkach w lesie i jego porządkowanie po huraganie, który przeszedł nad Warszawą w sierpniu 1980 r. Wichura wyrwała z korzeniami i połamała wiele drzew w Morysinie, tak, że niemożliwe było poruszanie się po nim. Sprzątanie trwało kilka lat, wykonywali je żołnierze służby zasadniczej wyposażeni w piły spalinowe i sprzęt potrzebny do tego typu prac. Większość drewna, szczególnie konary i gałęzie była palona na miejscu.

Na emeryturę pan Eugeniusz przeszedł w 1992 r. Żona pana Eugeniusza nie żyła już od sześciu lat, zmarła w 1986 r. Pan Eugeniusz do swojej śmierci, która nastąpiła wiosną 2000 r., mieszkał w gajówce z synem Wojciechem. Po śmierci ojca Wojciech pozostał w Morysinie sam. Można powiedzieć, że mieszkał w środku europejskiej stolicy, w swoistej pustelni, z dala od cywilizacji. Dobrze, że w 1981 r. podciągnięto do gajówki prąd i mógł korzystać z radia bądź telewizji, bo jeszcze w swoich szkolnych czasach uczył się i odrabiał lekcje przy lampie naftowej. Innych zdobyczy cywilizacji w znacjonalizowanej gajówce nie było. Jak na ironię jego dom w morysińskiej gajówce ma adres: Warszawa ul. Stanisława Kostki Potockiego 10/16. Czyli, jest to najbardziej prestiżowy adres w Wilanowie. Pan Wojciech starał się o etat po swoim ojcu, niestety bez powodzenia. Zmarł w wieku 46 lat w 2007 r. jako ostatni mieszkaniec Morysina. Rodzina Trzewików spoczywa na wilanowskim cmentarzu parafialnym. CDN...

Krzysztof Kanabus

Źródła:

zostaną podane w ostatniej części artykułu

**28 stycznia 2020 rok
godz. 19.00
Bazylika Archikatedralna
św. Jana Chrzciciela**

**Msza św., prelekcja i modlitwa
o owoce beatyfikacji
Prymasa Tysiąclecia**

III Niedziela Zwykła – 26 stycznia 2020 r.

- Zgodnie z Wolą Ojca Świętego Franciszka obchodzimy dzisiaj niedzielę Słowa Bożego. Jest to również Światowy Dzień Trędowatych i Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce.
- Koronka do Miłosierdzia Bożego zostanie odprawiona o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za naszych zmarłych, polecanych w wypominkach rocznych.
- W dzwonnicy prezentujemy obrazy pani Zofii Michalskiej. Zachęcamy do obejrzenia wystawy.
- Msza św. w intencji dzieci ochrzczonych w naszym kościele w 2019 roku, zostanie odprawiona w niedzielę, 2 lutego o godz. 13.00. Zapraszamy rodziców wraz z dziećmi i innymi członkami rodzin do wspólnej modlitwy. Prosimy o przyniesienie na tę Mszę świec od chrztu św. oraz zgłoszenie w zakrystii lub kancelarii parafialnej imion dzieci, w których intencji będziemy się modlić.
- Ogłoszenie Moderатора Kościelnej Służby Porządkowej Totus Tuus: 6 lutego 2020 roku przypada 71. rocznica Ingresu do Archidiecezji W-wskiej Kard. S. Wyszyńskiego. Jak co roku Kościelna Służba Porządkowa Archidiecezji Warszawskiej TOTUS TUUS gromadzi się na Mszy Świętej o godz. 19.00
- dziękując za posługę Prymasa Tysiąclecia i prosząc o błogosławione owoce jego beatyfikacji. Zwracamy się do Czcigodnych Księży Proboszczów o wydelegowanie ze swojej parafii mężczyzn, którzy są już w strukturach TOTUS TUUS, a także tych, którzy mogą włączyć się w posługę w trakcie przygotowań do beatyfikacji 7 czerwca br. na Placu Piłsudskiego w Warszawie
- W tym tygodniu przypada I sobota miesiąca. Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP zostanie odprawiona o godz. 7.00, a po niej nabożeństwo wynagradzające, na które składa się odmówienie jednej części Różańca i 15 minutowe rozważanie w ciszy jednej z tajemnic Różańca Świętego.
- Zapraszamy na kolejny kiermasz soków i owoców. Kiermasz odbędzie się przed dzwonnicy, w godz. od 08.00. do 14.00.
- W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - we wtorek, 28 stycznia, wspomnienie św. Tomasz z Akwinu, kapłana i Doktora Kościoła,
 - w piątek, 31 stycznia, wspomnienie św. Jana Bosko, kapłana.
 Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

**Po raz pierwszy jest obchodzona
Niedziela Słowa Bożego -
ustanowiona przez papieża
Franciszka Listem Apostolskim
Misericordia et misera**

Niedziela 26 stycznia 2020

WIZYTA DUSZPASTERSKA:

- poniedziałek, 27 stycznia	- ul. Biedronki 3-87 (numery nieparzyste),
- wtorek, 28 stycznia	- ul. Biedronki 6-76A (numery parzyste),
- środa, 29 stycznia	- ul. Biedronki 82A-158 (numery parzyste),
- czwartek, 30 stycznia	- ul. Biedronki 89-127 (numery nieparzyste) i ul. Kolegiacka,
- piątek, 31 stycznia	- ul. Kostki Potockiego 1-5 (numery nieparzyste),
- sobota, 1 lutego	- ul. Kostki Potockiego (numery parzyste)
i 7-21 (numery nieparzyste)

W dni powszednie kołędę rozpoczynamy o godz. 17.00, a w soboty o godz. 15.00.

**Firma g_c_Urc`JWUDUfUu
dk`" k`5bbmk`K`JUbck`JY**

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

?UbW`Uf`JW`nbBU`
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.0 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 184 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Galeria
DZWONNICA

Zapraszamy do dzwonnicy
na wystawę obrazów
pani Zofii Michalskiej

Intencja różańcowa
Kół Żywego Różańca

cX'12'01" do 9.02.2020`

Módlmy się,
aby narodzony Zbawiciel
błogosławił w Nowym Roku
naszym rodzinom,
parafii i ojczyźnie.